

Ecce homines

In her art work, Zdena Šafka Řeháková (born in 1953) has focused on three areas – costume and fashion design, tapestries, and painting. She has shown work from all three at home and internationally. She gradually stopped designing costumes for the theatre and her own collections, and moved on from the continuously changing world of fashion to the world of pure art. Her works are impressive, employing simply stylized compositions and a limited range of colours, which together with an emphasized flatness lead to a concentrated perception, an intensification of the spiritual dimension and experience. That is particularly evident in her tapestries and paintings from the beginning of the twenty-first century. Her almost graphically treated ‘heads’ symbolize man and his inner and outer relations. The process of forming ideas, the search for harmony, the interaction with one’s milieu are all strikingly captured in the *Capita Picta* series.

Most recently she has expanded the range of her work with another series, which has sacred subject matter. Angels appear in her canvases that depict situations we record or experience everyday. She is not imposing any faith on us, nor does she want to shock or lure us with obvious appeal or mystery. Without showy gestures, as if by the way, she reminds us that in our lives and in what we do we are never alone. We always matter to someone; there is always someone who has a message for us. She continues in the same spirit in her figure paintings, in which she bids us to notice the situations and people who surround us. Their relations and stories are not the past. We encounter them and will continue to encounter them. That is also why the exhibition is called ‘Ecce homines’.

Ejhle lidé

Zdena Šafka Řeháková (*1953) zaměřila svoji výtvarnou tvorbu na tři oblasti – oděv, gobelín a malbu. Ve všech se prezentovala na české i mezinárodní scéně. Navrhování divadelních kostýmů a oděvních kolekcí postupně opustila a přešla z neustále se měnícího světa módy k ryze výtvarným technikám. Její tvorba je sugestivní, uplatňuje v ní zjednodušenou stylizovanou kompozici a omezenou barevnou škálu, které společně se zvýrazněnou plošností vedou ke koncentrovanému vnímání, k umocnění spirituálního rozměru a prožitku. To je patrné zejména na jejich gobelínech a na malířské tvorbě z počátku XXI. století. Její, téměř graficky zpracovávané „hlavy“ symbolizují člověka s jeho vnitřními a vnějšími vztahy. Proces vytváření myšlenek, hledání harmonie, obousměrná interakce s okolím, to vše je výrazně zachyceno v cyklu *Capita Picta*.

V poslední době rozšířila škálu své tvorby o další cyklus děl se sakrální tematikou. Její andělé jsou přítomni na plátnech zobrazujících situace, které každodenně zaznamenáváme nebo prožíváme. Nevnučuje nám žádnou víru, nechce nás šokovat ani lákat na líbivost nebo tajemno. Jen tak jakoby mimochodem a bez okázalých gest nám připomíná, že v našem životě, v tom, co děláme, nikdy nejsme sami. Vždy na nás někomu záleží, vždy je někdo, kdo pro nás má zprávu. Ve stejném duchu pak pokračuje figurálními obrazy, v nichž nás vybízí, abychom si všimli situací a lidí, kteří nás obklopují. Jejich vztahy a příběhy nejsou minulostí, setkáváme se s nimi a budeme se s nimi setkávat. Proto má také výstava příznačný název „*Ejhle lidé*“.